

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
 Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
 Manuscripte nu se înapoiază.

Cu 1-a Aprilie v. 1885 Abonament nou

la

„Tribuna“.

Prețurile abonamentului sunt însemnate în capul foi.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în Monarhie cât și în România prin mandate postale (*Posta utalvány — Post-Anweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foi.

Domnii abonenți sunt rugați a ne comunica eventual pe lângă localitatea, unde se află, și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fășiile, în cari li s'au trimis diarul până acuma.

Administrațiunea diarului „Tribuna“.

Sibiu, 2 Aprilie st. v.

Adunarea constituantă a reuniunii de cultură s'a ținut la Cluj și statutele au fost discutate și primite cu mare svon.

A sosit și o depeșă din Torino, dela marele patriot Ludovic Kossuth, care s'a înscris cu 100 fl. drept membru fondator.

A mai fost de față și un Român, dl inspector scolar Grigorie Moldovan, care a declarat, că deși este născut Român, aderă la reuniune și primește statutele ei, ceea-ce a produs un vifor de entusiasm patriotic.

Cel mai de căpetenie dintre oratori pare a fi fost un anume d-n Ludovic Felméry, care într'un lung discurs motivează întemeierea reuniunii și desvoaltă programul ei.

În foarte multe privințe acest discurs merită atențiunea publică.

Oratorul ia înainte de toate drept punct de razim reuniunile de același fel întemeiate de alții.

În Austria „Schulverein“-ul are 961 filiale, care numără vre-o 200,000 membri și a dispus anul trecut de 250,000 fl.

„Schulverein“-ul din Germania are 85,000 membri și dispune astăzi de mai mult ca 225,000 fl.

Societatea slavă de binefacere din Moscva are un capital de 200,000 ruble și budgetul ei din anul trecut s'a urcat la 15,000 ruble.

„Matica Scuolska“ din Boemia are 15 mii de membri.

„Școala română“ din Bucovina, înființată la 1883, are 415 membri, și dispune anual de 2000 fl.

În Bucuresci s'a înființat societatea „Lumina“ pentru cultivarea spiritului național la Românii macedoneni.

În Ardeal există de 15 ani de zile „Asociațiunea Transilvană“ cu 20 filiale, și a avut și o foaie politică, „Transilvania“, ceea-ce nu este adevărat,

fiindcă „Transilvania“ există și e foaie literară.

Ne putem dar' închipui, cât de exacte sunt informațiunile date de eminentul orator în ceea-ce privește lucrurile depărtate și mai mult ori mai puțin nesigure, când despre „Transilvania“ se afirmă, că „a fost“ diar politic.

Să vedem cu toate aceste încă câteva amănunte.

În Făgăraș, — ni se dice, — sunt cu totul 2694 Maghiari; vorbă maghiară nu se aude decât în orașul Făgăraș; în alte părți ale comitatului, e rară ca corbul alb.

În Târnava-mică sunt 127 scoli nemaghiare alătura cu numai 53 maghiare.

În Târnava-mare Maghiarii tângesc cu 14 scoli, în vreme-ce nemaghiarii se fâlesc cu 209 scoli.

În comitatul Dobâca numărul scolilor nemaghiare se urcă la 271.

În Alba-de-jos numai în 52 din 285 scoli răsună limba maghiară.

În comitatul Brașovului, fără de oraș, față cu 22 scoli române și 13 germane nu există decât una singură maghiară.

În Turda-Arieș Românii au 131, ear' Maghiarii numai 54 scoli.

În 264 de scoli din Mureș-Turda în 105 limba nu e cea maghiară, și numai în 159 e cea maghiară.

În Selagiu sunt 301 scoli, dintre cari abia 106 maghiare.

În Bistrița-Năsăud și Sibiu — aici e atât de rău, încât oratorul tace.

Care va să dică, aici e nenorocirea. Sunt prea multe scoli nemaghiare în Ardeal, și prea puține maghiare! În adevăr mare minune și trist lucru.

Noi oare, ce să dicem noi Românii, care cât ține în lung și în lat patria noastră dela Tisa până în Dunăre și preste Dunăre până în Croația, până în Laita și până în munții despre Galiția, nu avem nici o singură școală românească?

Dar' nu sunt Români în această parte a patriei noastre! — ne vor răspunde zeloșii nostri compatrioți.

Apoi, — le răspundem noi, — nici în Ardeal nu sunt Maghiari decât în proporțiile, în care sunt scoli maghiare, și cine voiesce să mai facă cu toate aceste și alte scoli maghiare, evident că voiesce să le facă nu spre folosul Maghiarilor, ci spre stricarea celor ce nu sunt și nu vor să fie Maghiari.

Ne mărginim deocamdată a o constata aceasta.

Idea conducătoare a reuniunii este a pune înainte de toate mâna pe instrucțiune, pentru-ca să prefacă aședeminte de demoralizare, căci demoralizare va să dică a deprinde pe oameni încă de mici să se lapede în vederea unor foloase materiale de legea, de limba, de neamul, de părinții, de frații, de numele lor familiar, de obiceiurile în care au fost născuți, de

tot ceea-ce le este tradițiune avitică și constitue o legătură morală între oameni.

Nu este oare risipită, lucrarea făcută în vederea unui asemenea scop? — nu e pagubă de banii ce se cheltuiesc pentru el? nu e oare deșăartă iluziunea ce 'și-o fac inițiatorii?

Resultatul nu poate fi decât deșteptarea fanatismului de rasă, cel mai primejdios dintre toate soiurile de fanatism.

Sinodul archidieceșan din Sibiu.

Raport special al „Tribunei“.

Sedința II.

Cetind dl Dr. N. Olariu procesul verbal, se face din partea presidiului întrebarea, dacă nu cumva are vre-unul dintre deputați ceva de obiectat asupra celor cuprinse în el.

Nici o obiecțiune.

Excelența Sa, președintele, trage luarea aminte asupra unei inexactități cuprinse în procesul verbal. Se dice anume, că sinodul a fost deschis printr'un discurs, care se alăturază la procesul verbal, ceea-ce nu e exact, fiindcă un asemenea discurs scris nu există. Cere dar' să se rectifice procesul verbal și să se dică simplu, că sinodul a fost deschis printr'un discurs — ocașional.

Părintele Hannia și în urmă dl P. Cosma se pronunță contra unei rectificări făcute în acest sens și stăruie, ca în procesul verbal să se spună anume ce a cuprins discursul de deschidere, dacă în lipsă de stenografi nu a putut să fie trecut din cuvânt în cuvânt în actele sinodului.

Verificarea procesului se amână pe sedința viitoare.

Urmează transpunerea credenționalelor prezentate după sedința primă și la propunerea dlui E. Brote sedința se suspendă, pentru-ca secțiunile de verificare să iese act și despre aceste credenționale.

După deschiderea din nou a sedinței, secțiunile își fac raportul.

Raportatorul secțiunii I, Dr. N. Olariu propune verificarea deputaților clericali Ioan Popescu pentru Târnave, Galaction Șagău pentru Bistrița, ear' actele privitoare la alegerile clericale din Cluj, Solnoc și Turda, fiind incomplete, cere să se treacă la comisiunea de verificare, ceea-ce se și primește.

Dintre deputații mireni se verifică la propunerea aceluiași raportator pentru Turda d-nii Part. Cosma și Anania Moldovan, pentru Bistrița Dr. Aur. Brote și Ioan Bechnitz, pentru Târnave Anania Trombițaș, ear' actele privitoare la alegerile din Cluj, aleși V. Almășan și I. Slavici, și la cele din Solnoc, aleși N. Cosma și Pălmaș, dificultate fiind de secțiune, se trec la comisiunea de verificare.

Raportatorul secțiunii II, dl Orbonaș, propune verificarea deputaților clericali P. P. Zaharia Boiu pentru Sighișoara, Dr. Il. Pușcariu pentru Bran, prot. Petric pentru Brașov, Iuliu Dan pentru Făgăraș și N. Cristea pentru Agnita. Se primește.

Dintre deputații mireni se verifică prin această secțiune d-nii cav. de Pușcariu și Nic. Pop pentru Vâlcele, Diamandi Manole și I. Popea pentru Brașov, Dr. Moga și Zaharie pentru Agnita, ear' actele privitoare la alegerile din Sighișoara și Făgăraș, fiind protestate, se trec la comisiunea de verificare.

Raportatorul secțiunii III, dl E. Brote, propune verificarea deputaților clericali P. P. Romul de Crainic pentru Ilia, prot. Tordoșan pentru Alba-Iulia și prot. Galu pentru Abrud, ear' actele privitoare la alegerile din Zarand și Gioagiu, dificultate din oficiu, se trec la comisiunea de verificare.

Dintre deputații mireni se verifică domnii P. Truța și I. Gligor pentru Zarand, M. Voileanu și Rubin Pațița pentru Alba-Iulia, Ger. Candrea și Abs. Todea pentru Abrud, ear' alegerile din Ilia fiind protestate și cele din Gioagiu dificultate de secțiune, actele se transpun la comisiunea de verificare.

Raportatorul secțiunii IV. — Dl P. Ciora, propune verificarea deputaților clericali P. P. Nic. Popea pentru Sibiu, dr. N. Maier pentru Seliște, I. Papiu pentru Orăștie și prot. Rațiu pentru Hațeg.

Dintre deputații mireni se verifică numai d-nii A. Bârsan și P. Dănilă pentru Hațeg, eară actele din cercurile Sibiu, Seliște, Sebiș și Orăștie, alegerile fiind parte protestate, parte dificultate, se trec la comisiunea de verificare.

Constatându-se că 35, adică majoritatea celor aleși, sunt verificați, sinodul se declară de constituit, se aleg pentru biroul definitiv drept notari d-nii Nic. Frateș, prot. Danciu, dr. Nic. Olariu, Mihai, M. Voilean și P. Pipos, și sedința se suspendă din nou, pentru-ca să se iese în conferență înțelegere asupra compunerii comisiunilor, hotărîndu-se mai nainte, la propunerea făcută de dl P. Cosma, ca astădată comisiune pentru budgetul casei să nu se mai aleagă.

Deschidându-se din nou sedința, comisiunile se constituiesc în următorul mod:

Comisiunea verificătoare:

Ioan Rațiu, Ioan Papiu, Parteniu Cosma, Eugen Brote, Anania Moldovan, Rubin Pațița.

Comisiunea organizătoare:

Nicolau Cristea, Ioan Hannia, Dr. Ilarion Pușcariu, Iacob Bologa, Dr. Aurel Brote, Parteniu Cosma, Ilie Măcellariu, Ioan de Preda, Anania Trombițaș.

Comisiunea bisericească:

Ioan Galu, Vasile Roșescu, Galaction Șagău, Gerasim Candrea, Ioan Bechnitz, Alexiu Olariu, Alex. Orbonaș, Dr. Absolon Todea, Petru Truța.

Comisiunea scolară:

Zacharia Boiu, Dr. Nicolau Maier, Ioan Popescu, D. Duvlea, I. Fulea, I. Munteanu Ioan Popea, Dr. Nic. Pop, Ioan Slavici.

Comisiunea financiară:

Romul de Crainic, Ioan Petric, Alex. Tordoșan, George Dănilă, Petru Gligor, S. Bârsan, R. Pațița Ioan cav. de Pușcariu I. Șandru.

Comisiunea Petiționară:

V. Demian, Iuliu Dan, Dr. I. Moga, N. Cosma, P. Ciora, Zaharie.

După compunerea comisiunilor se acordă concediu deputaților Cav. de Pușcariu, G. Candrea și Diamandi Manole, ear' alte cereri de concediu rămân în suspens până după-ce se vor fi verificat cei ce le cer.

Presidiul transpune sinodului raportul general al consistorului plenar, un proiect de statute pentru fondul de pensie al funcționarilor bisericesci, un raport în cestiunea fondului regnicolar pentru pensionarea învățătorilor, propunerea făcută de consistor în cestiunea învățătorilor ambulanți și câteva petițiuni, care toate se trec la comisiuni.

Sedința următoare se anunță pentru ziua următoare, 2/14 Aprilie, oarele 11 înainte de ameațădi.

Reuniunea de cultură maghiară ardeleană.

Sub acest titlu „Pesti Napló“ dela 12 l. c. n. crede și el de cuviincios a promova împăcarea dinte naționalitățile învrăjbite prin următoarele:

„Ardealul e în uniune cu Ungaria un trup, un suflet. El e parte constitutivă a statului maghiar, membrul națiunii maghiare. Nici o deosebire între noi; patriă, un rege, o constituțiune.

„Aceasta o neagă necredincioșii, dar' înzadar. Natură, istorie și drept dovedesc contra lor. Nu vor muta Carpatul din locu-i nici nu vor pute muta din alvia lor Murșul și Someșul în România; amintirea Huniadi-escilor, Zápolyes-ilor, Bethlen-escilor, Bocskay-escilor și Rákoczy-escilor nu o pot sterger de pe paginile istoriei. Uniunea, ce s'a fundat la Asciuleu, s'a consolidat prin s. Stefan, s'a reînnoit pe timpul lui Leopold, s'a sigilat cu sânge în 1848 și domnesce dela anul 1867, nu o pot smulge din cartea noastră de legi și din inimile noastre. Ardealul a fost maghiar și va fi maghiar. Și acum el e maghiar și nu e nici Germanie, nici Românie. Românii și Germanii, cari s'au născut acolo, sunt cetățeni maghiari de stat. Libertatea noastră e posesiunea lor comună, dar' sunt datorii cu mulțumită față cu națiunea, instituțiunile și regele nostru. Trădători sunt cei ce fac altminterile.

„E poveste când vorbesc despre apăsarea lor. Bisericele lor, scoalele, casele comunale, presa, viața lor socială, alegerile de deputați, — dovedesc contrariul. În Ungaria nu e națiune apăsată.

„Dar' națiune domnitoare e, și aceasta e cea maghiară. Dacă ea n'ar exista, n'ar exista nici Ungaria. Dacă ar înceta de a domni, țeara s'ar porni spre destrămare și popoarele s'ar pustii prin războaie civile. Ungaria nu poate deveni germană nici când, au încercat-o aceasta de mai multe ori, Ungaria nu poate deveni rutenă, ori valahă, Ungaria poate fi numai maghiară.

„Și nici Ardealul nu poate fi altceva, aceasta a dovedit-o. Din punct de vedere al formațiunii sale sociale, și acolo Maghiarul e rasa domnitoare, deoarece el e elementul susținător de stat. Lui i se cuvine dar' întâietatea, ce isvorește din ființa de stat și merge mână în mână cu guvernarea. Aceasta o cerem: ca limba noastră să se recunoască pretutindene în viața publică și să se propună în scoale; pretindem ca nimeni să nu cuteze a ne vătămă în casa proprie. Și întru adevăr noi suntem în Ardeal domni cāsii; noi Maghiarii, ear' nu Sașii și nici agitatorii români.

„Fiindcă însă guvernul nu prea părtinesce pre Maghiari și dă libertate agitatorilor să aște în contra statului și a națiunii maghiare — cum n'ar suferi cu nici un preț nici Germania nici România — din această cauză Maghiarii ardeleni s'au reunit pentru a se apăra.

„Societatea maghiară se născuse a-și asigura interesele pe cale socială — a-și susține și lăți naționalitatea. Nu pentru forță, ci cu mijloacele civilizației. Aceasta are drept să o facă fiecare; Maghiarii nu cer privilegii ca Sașii.

„Suntem datorii cu recunoștință comitatelor Sibiiu și Bistrița-Năsăud pentru atacul violent îndreptat în contra reuniunii de cultură maghiare.

„Ura lor groaznică a vârsat însuflețire în Maghiarime. Aceasta nu permite să fie vătămă, nu părăsește Ardealul. Dacă nu a dat până acum năvală între Sași la Sibiiu, Târnava-mare, Brașov, — va da de aci încolo. Dacă nu a cerut până acum poziție în Făgăraș și Năsăud, va cere de aci încolo, deoarece a fost provocată.

„Dar' lucrul de căpetenie e ca comitatele Cluj, Turda, Arieș, Selagi, Alba-Iulia, Târnava-

mică și Murș-Turda să fie maghiare precum au fost în trecut, ca astfel să ocupăm centrul Ardealului și să substituim în continuu Maghiarimea cu Săcuimea din Bihor și Sătmăr. (?) Dacă s'ar pute, să împărțim în două naționalitățile, căci ajungând-o aceasta, am fi asigurați despre nestricăciunea agitației lor.

„Această țintă e numai dorință. Astăzi trebuie să ne îngrijim de defensiune. Destul de trist că Maghiarimea a sosit în Ardeal la defensivă. Cel mai mare păcat din decurs de opt-spre-dece ani al guvernelor noastre naționale e că au înțelăsat a întârzi în Ardeal Maghiarimea. Da, Săcuimea n'are nici căi ferate; Sașii au pe tot locul.

„Maghiarii cari s'au adunat la Cluj ca să formeze societate, reuniune de cultură, pentru susținerea naționalității lor și pentru apărarea statului maghiar și a uniunii — țin sărbătoare națională. Patriotism le însușă hotărârea, procederea lor o caracterizează bărbăția curajoasă. Fapte se urmeze însușește. Ocaziune de a influența în interesul Maghiarimii, se oferă mai în abundență în Ardeal. Să învățăm dela contrarii nostri. Să facem numai așa cum fac Sașii și agitatorii valachi, și am făcut destul. Să nu lăsăm să ne strimțorească, să-i respingem îndărăt, și noi avem drept de a trăi.

„Ne luptăm pentru existența noastră, în război cu arma, în timp de pace cu mintea, dar' numai prin lucrare ne putem câștiga condițiunile de viață; dacă Maghiarimea se ordihnește, ea pere.

„Scim că suntem puțini, cu atât mai virtos să ținem la olaltă, chiar pentru-ca să fim tari și energici, pentru-ca să ne putem păstra pozițiile și să ne câștigăm altele. Fie Maghiarimea ardelenă o căbăra organizată, în carea fiecare își împlinesce datorința. Bine conduși vom cuceri cetățile inimicului, vom cuceri chiar și Sibiiul.

„Cu mijloace legale, aceea în carea pornesc Maghiarii ardeleni, e lupta emulării legale. Baremi de ar fi făcut-o aceasta mai de timpuriu! Dar' nici acum nu e târziu; cu dinșii e dreptatea și nu există putere în contră-le.

„Întreagă Ungaria privește astăzi spre Cluj. Dacă păstrează Ardealul, mântuiesc — patria-Ungaria . . . Maghiarii apără Ungariei Ardealul. Gloriă lor!“

Eată un specimen de învățături pentru promovarea împăciuirii. Maghiarii se pare, că sunt oamenii cei mai fericiti: se știu mângăia, încurajă.

Correspondență particulară

a „Tribunei“.

Cluj, 1 Aprilie v. 1885.

Kossuth Lajos în Cluj sau „cultur-egylet“-ul înființat.

S'au adunat nepoții lui Atila cu mic cu mare, chemați și nechemăți la Cluj, ca să facă lucruri mari. Ieri și alaltăieri s'au tot sfătuit și au făcut lucru demn de pomenit în ziua de astăzi, care la noi e 1 Aprilie.

Ieri a fost și la noi și la ei Duminica Tomii celui necredincios. Eu încă am fost Toma necredinciosul. Nu am crezut că au lipsă nepoții lui Atila de „cultur-egylet“, ieri m'am con-

vins, că de bună seamă au. Despre aceasta vreau să conving astăzi pre cetitorii acestui diar. Fiți cu luare aminte!

În conferența preliminară de Sâmbătă nu am fost prezent, prin urmare fie de ajuns, că voui dice, că s'a înființat de bună seamă. În ce limbă s'a vorbit acolo nu știu, dela adunarea generală însă se poate conchide, că nici acolo nu s'a vorbit în limba maghiară.

La această adunare au venit câțiva Ovrei maghiarisați, numiți în limba statului „maggyarok“, Maghiarii valahisați, unii germanisați, alții țiganisați apoi, puțini Români maghiarisați, majoritatea a fost compusă din Maghiarii valahisați, germanisați și țiganisați, din care cauză discursurile s'au ținut în limba „ruména“ inventată de prof. Felméri Lajos, al cărui nume românesc înseamnă „Ludovic Măsură-însus“; singur Moldován Gergőcz dela Turda a vorbit ungurește nesciind limba „ruména“ a lui Felméri, din această cauză cei mai mulți abia l-au priceput.

Dar' să vedem decursul adunării. Ieri la 10 oare sala redutei urbane era îndesuită de privitori; numai președintele mai avea loc și de nu venia și el cât de curând, rămânea pe afară. Causa pentru care președintele Haller n'a sosit chiar la 10 oare este, că voină a se îmbrăca în vestimintele lui Atila, și făcându-și vestiminte de aceste pentru prima oară, croitorul l'a făcut prea strimț nădragii, și ciobotarul prea strimț cismele împintenate. A trebuit să-l îmbrace alții cu forță. De aici a urmat, că în adunare tot mereu schimba din picioare și scrișnia din dinți și cine n'a știut cauza, cugeta că nu-i plac desbaterile și conclusele adunării.

La 10¹/₄ a sosit președintele și a ocupat locul fără nici un sgomot. Cei mai mulți vădându-l înșchimbă, nu l-au cunoscut până-ce n'a început a vorbi!

A spus scopul adunării acesteia și a declarat-o de deschisă. Obosit cum era, a vrut să se așadă, însă nădragii nu l-au permis acest lux, din care cauză tot în picioare a stat, până la fine. Ceilalți membri din comitet, auzind ce a pățit președintele lui Atila, au rămas în pantaloni albi, largi, nemțesci. Și așa vița lui Atila numai prin unul a fost reprezentată la această adunare.

După președinte pășese pe tribună Sándor Iószef dela „K. Közlöny“ și roagă adunarea să primească statutele așa cum au eșit în „K. Közlöny“, ceea-ce însemnează în limba statului *en bloc*.

Mulțimea tace. Mai târziu alții dic, că nu știu ce să se primească. Vădând această confuziune, Felméri aleargă la tribună și-l aruncă pre Sándor Iószef jos și începe a capacita pre cei adunați cu următoarele cuvinte:

„Onorată adunare comună!

„Când am făcut noi statutele aceste, în anul trecut, deja am știut limba „ruména“, căci altcum n'am fi priceput statutele „Albinei“, „Opincei“ și ale „Asociațiunei Transilvane“, cari ne-au îndreptat pe noi pe calea aceasta.“

„Multe societăți sunt în lume, de ce să nu fie și aceasta?! (Așa-i!)

„Câte sunt în Austria, în Germania, în Bucovina, în București! (Strigăte: oho!) Dar' la noi în Transilvania „Asociațiunea Transilvană“

societate „ruména“, care a avut un diar politic cu numele neiertat „Transilvania“. „Albina“ bancă „ruména“, etc. sute de mii de societăți tot „ruméne“ nu sunt destule motive să facem și noi una ungurească?

„Dar' să vă conving și cu date statistice, că avem trebuință. În comitatul Făgărașului nu aude omul ungurește de loc.

„În comitatul Târnavei-mici sunt toate scoale nemaghiare.

„În comitatul Târnavei-mari sunt 209 scoale nemaghiare (strigăte: prea multe, oho!)

„Așa stăm în celelalte comitate; noi suntem cei mai puțini în tot locul. Nici învățătorii ne maghiari nu ne învață limba, deși îi plătim cu 70 cr. În comitatul Brașovului numai 3 știu ungurește. Cu acestia idea de stat maghiar nu se poate susține.

„Dar' apoi câte comune s'au valahisat! (Strigăte: oho!) Tot comune valache aflăm în toată Transilvania chiar și pe lângă Cluj, precum e Feleacul și Cluj-Monoșturul, d'apoi pe Câmpie! În Cojocna pier Maghiarii! la munte nici pomană de Maghiari. De aci se vede că fără „cultur-egylet“ suntem perduți. Propun dar' să primim statutele și să însărcinăm pe președintele nostru, care, precum se vede din afară, e îmbrăcat în cele mai frumoase vestiminte din lume, să câștige o mașină, cu ajutorul căreia să transformăm pe toți Valachii. Eu am fost într'un circ odată. Acolo era o mașină, în care băga babe bătrâne și eșiau neveste tinere. O mașină ca aceasta trebuie să câștigăm cu orice preț și să băgăm în ea pe Valachul opincar și să-l facem Maghiar pintenat! (Se primesce, așa-i! așa-i!)“

Între aceste se vestesc că sosesc Kossuth în adunare! *Jön Kossuth, eljen Kossuth!* Președintele face semn cu marama să tacă! Sándor József se suie pe tribună și cetesc o depeșă dela Kossuth, care a sosit în locul lui. Când s'a cetit cuvântul italian „Torino“, mulțimea a strigat: *Mi az, hát Kossuth is elöláhosodott!* Apoi au urmat sbierături ne mai auzite, președintele abia a putut face ordine!

Pe Sándor József îl aruncă de pe tribună Hegedűs Sándor, strămoșii căruia au fost cete-rași. El spriginesce pe Felméri, dorește însă ca mașina să fie făcută anume pentru maghiarizare. Pe Haller să-l trimită în Asia, unde e leagănul Maghiarilor, ca de acolo să aducă mașina; să i se voteze spese de călătorie; — se primesc! Haller ne mai putând răbda durerile în urma stringerii cismelor, face din cap că primește sarcina, dacă se va desbrăca de aceste haine!

Urmează Moldován Gergőcz în limba maghiară.

El aprobă statutele și dorește ca cultura maghiară să se lățească în tot locul, căci fără de ea nu are sperare să poată fi inspector de scoale, se miră de Români, că nu pricep intențiunile Maghiarilor; ca Român primește cultura maghiară! (*eljen-uri prelungite!*)

Statutele se primesc „en bloc.“ Haller enunță conclusul pe scurt și strigă *eljen a maggyar haza!*

Moldován Gergőcz îi strigă lui Haller: grăbesce-te cu mașina, că în urma egalității, frăție-

Foia „Tribunei“.

Bunica.

de Bojena Němcová.
tradusă din limba boemă
de Prof. Dr. Urban Iarník.
(Urmare.)

Bunica băgând de seamă, lăsa dar' vorbirea cu fata ei, și puse mâna în chimir dicend: „Ei bine, uitați-vă, ce mai am aici!“ Ea scoase pe genunchi mătânii, o custură, câteva cojițe de pâne, o bucată de panglică, doi cai mici de turtă dulce și două păpuși. Lucrurile cele din urmă erau pentru copii; și după-ce le întinse lor, ea adause: „Vi-a mai adus bunica ceva!“ Și îndată scoase din săcușor mere și ouă roșii, și le dete drum mătâșorilor din sac, și pușorilor din coșuleț. Câtă bucurie, câte săltări! Bunica era bunica cea mai bună! „Aceia sunt mătâșori din luna lui Maiu, în patru colori, prind foarte bine la șoareci; buni sunt în casă. Pușorii sunt domesticiți și dacă Bărbica îi învață, o vor urma ca nise cățeluși! Povestea bunica și copiii îndată întrebau una alta, nu se sfiau nici de cum, chiar dela început erau buni prieteni cu bunica. Muma lor le striga, să-i dea bunichii

pace și să o lase să se odihnească, bunica însă dișe: „Îngăduiesc-ne, Teresico, bucuria aceasta; suntem buni, bucuroși, că suntem la olaltă“, și copiii ascultau de bunica. Unul îi șede pe genunchi, altul stă dindărătul ei pe laviță și Bărbica îi stă înainte și i se uită în față. Unul se miră, ba că bunica are perul alb ca zăpada, ba că mâinile sale sunt sbârците, al treilea dișe: „Bunico dragă, cum de aveți numai patru dinți.“ Bunica zîmbesce, netezesce perul cel castaniu închis al Bărbicei, dicend: „Fiindcă sunt bătrână; când voi veți fi bătrâni, o să fiți și voi într'alt fel!“ și copiii nu pot de loc să înțeleagă, cum mâinile lor cele albuțe și netede s'ar pute odată face așa de sbâr-cite ca și ale bunicei.

Bunica chiar dela cea dintâi întâlnire își câștigă inimile nepoțelilor sei, însă li se dete și ea cu totul. Domnul Prošek, ginerele bunicei, pe care nu-l cunoscea nici pe el din vedere, își câștigă inima ei dela cea dintâi întâlnire prin cordialitatea sa și prin înfățișarea lui plăcută, în care se arăta bunătatea și inima lui deschisă. Un singur lucru ce nu-i plăcea, găsia la el, adevă, că nu scia boemesce. Cât pentru dînsa, ea puțin ce știuse odată nemțesce, de mult și uitase. Și cât l'ar fi părut de bine, să vorbească cu Ioan

după pofa inimii sale! — Ioan însă o mângăia spunându-i, că el înțelege boemesce; și bunica află în curând, că în casă se vorbesce de două feluri. Copiii și slujnicele vorbiau cu dl Prošek boemesce și dînsul le răspundea nemțesce, ceea-ce pricepeau cu toții. Bunica trăgea nădejde, că eu vreme se va face înțeleasă și ea, și deocamdată se ajuta cum putea.

Pe fata sa, bunica mai că nici nu o ar fi cunoscut; o vedea totdeauna dinaintea sa ca pe o veselă fată de țeran cum o avuse lângă ea, și aici se pomeni cu o doamnă puțin vorbitoare, dar' cu atât mai chibzuită, totdeauna bine gătită și cu apucături domnesce, asta nu era Teresia ei! — Bunica strigă îndată, că casa fetei este cu totul altfel decât aceea, cu care până acum era deprinsă. Cele dintâi zile era ca îmbătățită de bucurie și de uimire, însă încetul cu încetul începuse să fie oare-cum strimțorată în locuința cea nouă, și dacă n'ar fi fost nepoții, curând s'ar fi întors la colibioara ei.

Doamna Teresia avea într'adevăr câteva toane de cocană mare, era însă bună și înțeleaptă, încât nu l'î făcea nimenui viața nesuferită. Pe muma-sa o iubia foarte mult și nu l'ar fi plăcut, s'o lase dela sine, chiar și de aceea, că tre-

buia să facă slujba de intendentă în curte și n'avea pe nimenea, căruia să-i fi putut încredința casa și copiii ei ca mumei sale.

Nu-i era dară plăcut vădând, că bunichii i se cam uresce și ea înțelese îndată și gâci, ce-i lipsesce bunichii! Într'o zi îi dișe dar': „Știu eu, mamă dragă, că ești deprinsă cu lucrul, și că l'î se uresce, dacă ziua întreagă n'ai altă treabă decât numai să te plimbi cu copiii. De vrei să torci, mai am eu ceva în pod; o să avem și mai mult, dacă se va face bine cel de estimp. Cel mai plăcut lucru însă mi-ar fi, dacă nu l'î-ar fi cu greu, să te uiți puțin după gospodărie. Căci cu purtarea de grije în curte și coacerea și facerea bucatelor îmi pierd toată vremea, și toate celelalte trebuie să le încredințez oamenilor străini. Te rog dar' să-mi dai ajutor, și pune-le toate la cale cum îți place ție.“

„Aceasta am să l'î-o fac bună bucuroasă, numai să fii mulțumită; tu scii bine, că sunt deprinsă cu asemenea lucru“, răspunse bunica cu totul mângăiată. Tot în aceeași zi se și sui în pod ca să vadă, cum mai stă cu inul și a doua zi copiii vădură pentru întâia dată în viața lor, cum se toarce cu fusul. (Va urma.)

tații și dreptății unguresci, toți ne valachisăm și va fi vai de mine!

Haller îi face din cap, că va isprăvi afacerea curând. Mulțimea ese! Un Maghiar plugar exclamă eșind pe ușă: „ebből lesz egy nagy semmi” și cu aceasta s'a finit comedia Halleriană din Cluj.

Amintesc, că propunerile lui „Ellenzék,” se se pună steaguri pe case și se se ilumineze orașul în preseara de 1 Aprilie, nu s'au executat și așa „Ellenzék”-istii sînt dăbălasați, iluminări s'au făcut numai prin hoteluri, unde unii, precum se aude, s'au și înveselit.

Spargerii de ferestri și capete nu s'au în-
tîmplat până acum. Creeri stricați însă au fost destui. Așa a fost cuculorium-ul din Cluj!

Opincarul.

Academia română.

Raportul d-lui secretar general D. Sturdza asupra lucrărilor făcute de Academie în sesiunea generală din 1886, citit în ședința de închidere la 19 Martie.

Domnilor colegi,

Sesiunea generală, pe care o închidem astăzi, a avut 26 ședințe. Am avut fericirea, ca două din aceste ședințe să fie presidate de M. S. Regele, Augustul protector al Academiei.

În ședințele acestea domniile-voastre v'ăți ocupat de diferite lucrări, parte aduse în discu-
țiune de programa prezentată de delegațiune la începutul sesiunii, parte aduse în desbatere de către secțiuni.

Mă voiu mărgini a însemna numai lucră-
rile principale, cari au ocupat ședințele noastre.

În ședința dela 2 Martie, d-voastre ați as-
cultat relațiunea d-lui Hășdău asupra marelui lu-
crări lexicografice despre limba română, provo-
cată în sesiunea trecută prin actul de înaltă ge-
nerositate a M. S. Regelui. Secțiunea literară
și după dînsa Academia întreagă a aprobat lu-
crarea d-lui Hășdău, ear' M. S. Regele a bine-
voit a da o nouă dovadă de înaltul său interes
pentru studiul și cultura limbii române, luând
asupra sa și cheltuielile de tipărire a acestei
mari lucrări.

Pe lîngă aceasta d-voastre ați avut a vă
ocupa de alte două lucrări lexicografice asupra
limbii noastre: Una propusă de către d. pro-
fesor și membru corespondent al Academiei I.
U. Iarnîk, care se oferise a face pentru Aca-
demie un dicționar, în care să se cuprindă toate
cuvintele și formele culese din literatura popo-
rală română, atât în proză, cât și în versuri;
cealaltă provocată de o propunere prezentată de
d. Nicolae Ionescu, și privitoare la facerea de
către Academie a unui dicționar român, care să
servească de dreptar limbii. Amîndouă aceste
propuneri au fost studiate de secțiunea literară,
care a luat prudenta hotărîre de a nu mai în-
cepe deocamdată o nouă lucrare lexicografică,
și de a aștepta publicarea cel puțin a unei părți
însemnate din dicționarul, la care lucrează d.
Hășdău și din care mai multe specimene au fost
deja prezentate Academiei.

În ședința plenară d-voastre ați aprobat
decisiunile secțiunii literare în această privință.

Cestiunea ortografiei a ocupat și în această
sesiune un loc însemnat în desbaterile noastre.
Această discuțiune se continuă din anul trecut
și privia un singur punct din modul nostru de
scriere, anume, dacă trebuie să continuăm a scrie
pe „u” mut final la cuvintele flexibile ori nu.
Cestiunea fiind în sine delicată, susținută și com-
bătută cu putere, nu ați crezut că este bine a
da un vot asupra ei, rămînînd a continua cu
modul de scriere întrebuintat până acum.

Cărțile prezentate la premii s'au luat în
cercetare. Discuțiunile făcute, mai cu seamă în
comisiunea însărcinată cu aceste lucrări, au arătat
că s'au prezentat în acest an mai multe publi-
cațiuni de valoare. Din cele două premii, cari
erau a se da în acest an ați acordat numai unul,
și anume premiul Heliade-Rădulescu, care s'a
dat d-lui N. Densușianu pentru publicațiunea sa
Revoluțiunea lui Horia, în urma raporturilor
d-lor Barițiu și Hășdău cari amîndoi au constatat
meritele mari ale acestei cărți din punctul de
vedere al metodei științifice și al obiectivității,
cu cari sînt studiate într'însa faptele, de cari se
ocupă. Prin premiarea acestei cărți, Academia a
afirmat intențiunile sale de a încuraja lucrările
făcute după legile și principiile științei. Cartea
d-lui Densușianu, a dîs d. Hășdău în raportul
seu, este „o lucrare foarte conștientă, care
„va contribui mult a închide pe viitor în Ro-
mânia epoca istoriografiei melodramatice, după
„cum s'a închis de cîtva timp aceea a filologiei
„sentimentale.”

Afară de această scriere se mai aflau între
cele prezentate și altele de o valoare însemnată.
Voiu aminti: 1. Memoriul geologic al d-lui Co-
bălcescu și 2. Terapeutică d-lui Petrescu. Cu
toate aceste atât comisiunea premiilor cât și
planul Academiei au fost de părere, că nici una
din aceste serii nu se poate acorda marelui
premiu Năsturel. D-voastre ați crezut că cel mai
mare premiu al Academiei, după intențiunea
fundatorului său, nu poate fi acordat decât
scrierilor de o valoare și însemnată cu totul
superioară. Pentru a recunoaște însă meritul
scrierilor d-lor Cobălcescu și Petrescu, Academia
i-a numit membri corespondenți.

Din partea secțiunilor s'au prezentat mai
multe lucrări. Dintre acestea voiu aminti me-
moriul d-lui Papadopol-Calinae despre un
poem slavon din secolul al XII-lea, în care se
află mai multe date privitoare la istoria Ro-
mânilor.

Dela secțiunea istorică a venit o pro-
punere care a fost aprobată de d-voastre, ca d.
Urechia să fie însărcinată cu facerea unei nouă
edițiuni a scrierilor lui Miron Costin, dintre cari
una este inedită. Ați luat măsurile trebuincioase
pentru-ca această lucrare să se poată termina în
decursul anului.

Pentru a ajuta, întrucît ne permit mij-
loacele, publicarea poeziilor populare ați acordat
d-lui Marian un ajutor de 500 lei pentru tipă-
rirea colecțiunii sale de descânțecce. Cu părere
de rău ne-am vădît în neputință de a da de
astă-dată ajutorul nostru pentru publicarea bogatei
și prețioase colecțiuni adunate de d. G. Dem.
Teodorescu. Avem speranță că totuși se va pu-
blica în curînd această colecțiune, care este cea
mai bogată și mai variată dintre cele publicate
până acum.

Pentru studiarea dialectului macedo-român
ați decis a cumpăra traducțiunea Apostolului,
făcut în acel dialect de către răposatul Tomara.

Pentru premiul Heliade-Rădulescu, care
este a se da 1888, după recomandarea sec-
țiunii literare, ați decis a se propune subiectul:
Nunța la Români, studiu istorico-etnografic
comparativ.

O însemnată parte din timpul acestei se-
siuni a fost ocupată cu cercetarea și examinarea
diferitelor lucrări îndeplinite sau începute în
decursul anului de către delegațiune conform
decisiunilor luate în sesiunea trecută; precum și
cu cercetarea administrațiunii financiare a Aca-
demiei.

În urma propunerii făcute prin raportul
general prezentat la începutul acestei sesiuni,
ați luat dispozițiunile necesare pentru facerea
unei nouă și complete edițiuni a operilor Ni-
colae Bălcescu.

Discursul de recepțiune al venerabilului
coleg Fl. Porcius a fost pentru noi o sîrbătoare,
pentru-că am putut privi toți cu multă bucurie
rezultatele unei îndelungate activități îndrep-
tate cu stăruință și iubire spre investigațiuni științifice.

Zelul neobosit al marelui nostru cetățean
Ioan Brătianu, pe terenul culturii noastre na-
ționale, a decis Academia a îndeplini o dorință
de mult simțită de noi toți proclamându-l în
unanimitate de membru onorar al ei.

Viul interes ce a purtat totdeauna Ex. Sa.
Sir. W. White, ministrul M. S. Regina En-
gliterii, pentru țara noastră, și în special pentru
Academie, v'a îndemnat a-l alege membru onorar.

Ați ales de membru corespondent al sec-
țiunii istorice pe Ex. Sa. d. Eugen Schuyler,
fost ministru președinte al Statelor-Unite în Ro-
mânia, în a cărui istorie a lui Petru cel mare,
evenimentele privitoare la Români sînt studiate
cu o deplină cunoștință a cronicarilor noștri.

Închidem sesiunea generală a acestui an
cu acel strigăt, care pornește cu iubire și devo-
tament din inimele noastre a tuturor: Să trăiască
MM. LL. Regele și Regina, Augustii membri
și protectori ai Academiei.

Cronică.

Părechea moștenitoare de tron a sosit
în Viena.

*

Petrecerea cu joc a tinerimii acade-
mice. Căta deosebire între Sibiu și Cluj! Pe
când în Cluj se adună patrioții desperați, ca să
facă legătură între dinșii contra compatrioților
lor nemaghiari, în Sibiu printr'o modestă petre-
cere, arangiată de tinerii români dela academie,
se cultivă spiritul de toleranță și reciprocă iubire
între deosebitele elemente ale țerii. Într'o sală
retrasă vre-o trei-deci de părechi danțuitoare își
petrec în cea mai deplină veselie, fără ca deo-
sebiră de naționalitate să le poată împede de a
se bucura de viață. Aici se vorbește româ-
nesc, mai încolo în limba germană ori în cea
maghiară: fiescecare își dă silința de a se ex-
prima în limba, de care mai bucură se folosesc
acela, la care se adresează. Aceasta e ceea-ce
va să dică „cultură”, și dacă e să ajungem
vre-odată la pace, nu prin reuniuni întemeiate pe
principiul național vom ajunge, ci simțind din
început că mai mult, că sîntem cu toții oameni și
avem interes de a ne face unii altora plăcuți.
Dar petrecerea de ieri seară n'a fost decât o
parte din viața socială a Sibiului. Aici, în adevă-
ratul centru de cultură al Ardealului, Românul
și Sasul îl salută pe Maghiar în limba lui și Ma-
ghiarul, care la Cluj insultă pe cel ce îndrăznește
a vorbi românesce ori nemțesce, în Sibiu a luat
și el deprinderea de a se adresa la fiescecare în
limba lui. . .

*

Himen. D-nul Teodor Păcățian și d.
Aurora Mercea n. Caracioni își vor serba cu-
nunia în 20 l. c. n. în Pecica-română.

*

Necrolog. În săptămîna Pascilor a re-
posat în Mentone, în Franția de Sud, Corneliu
de Lemeni, doctorand în medicină, după ter-

minarea studiilor sale la universitățile din Gratz,
Viena și Paris, în etate de 25 de ani.

Fie-i țărîna ușoară!

*

Revoaltă de prinsoneri. În institutul
corecțional din Laibach a rănit de moarte un
prinsoner pe directorul prinsoniei. Toți robii do-
vedesc o ținută amenințătoare.

*

Italianii în Africa. Guvernul italian a
trimis pe căpitanul Ferrari la regele Abisiniei
pentru a negocia cu acesta asupra înaintării tru-
pelor italiene dela Massauah spre Keren. În-
aintarea e absolut necesară, deoarece-ce, rămînînd
soldații italieni preste vară în Massauah, pier
de ferbințeli, precînd în Keren clima e mai
stîmpărată. În contra ocupării Egiptului prin
trupe italiene în cazul unui războiu între Anglia
și Rusia, sînt toate foile mai de frunte italiene,
din cauză că aceasta ar mai mări pericolele pentru
Europa și n'ar ave urmări bune.

*

Războiul franco-chinez. Prelungă toate
pertractările de pace dintre Franția și China,
Franța a trimis din nou spre Tonching 10.000
soldați, mai mobilizînd pentru cas de lipsă și o
diviziune de rezervă.

*

Cutremur de pămînt în Italia. La
Roma s'a simțit în 10 l. c. n. la 2 1/2 oare di-
minea un cutremur puternic de pămînt care a
ținut preste 10 secunde și a înspăimîntat toată
poporațiunea. În același timp s'au simțit cutre-
mure și în alte părți ale Italiei.

*

Un proprietar de menagerie rănit. În
o menagerie mică din Paris un domesticitor de
animale a fost atacat în cușculi de un tigrul.
Tigrul îi înfipse ghiarele în umăr precînd cele-
lalte fiere priviau cu ochi sîlbateci și lacomi la
stăpînul lor, pe care îl vedeau atacat și așteptau
numai să fie sfîșiat. Agol, acesta e numele
domesticitorului, nu-și perdî prezența ci nebă-
gînd în seamă durerea aruncă o căutătură pî-
trundătoare în ochii bestiei aplicându-i o lovitură
puternică. Abia eși Agol din cușculia fierei și
cădî la pămînt în urma durerilor.

Economie.

Banca gen. de asigurare mut. „Transilvania.”

Sibiu, 1/13 Aprilie 1885.

Ieri a avut loc adunarea generală a acestui
institut. Din raportul de gestiune aflăm, că și
anul 1884 operațiunile institutului arată un
progres, crescînd încasările de premii cu 7000 fl.
în suma rotundă. În ramul asigurării
contra pericolului de foc valoarea asigurată
s'a urcat la 11,157.348 fl. — cu 976.960 fl.
mai mult ca în anul 1883, ear' premii s'au
incasat 65.009 fl. 39 cr. Cifra daunelor a fost
deosebit favorabilă fiind a se plăti numai 126
daune cu despăgubiri de 24.778 fl. 08 — din
care 18,224 fl. 89 pe contul propriu. În ramul
asigurării pe viață s'au extradat 840 polițe
despre 494.494 fl. capital și starea asigurărilor
cu finea anului a fost 3993 polițe cu 2,553.989 fl.
capital asigurat. Incasări de premii s'au făcut
de 82.338 fl. 17 cr. și rezerva de premii s'a urcat
la 179.223 fl. 13 cr. Pentru casuri de moarte
s'au plătit 44.084 fl. și pentru asigurări de
dește 7100 fl. Capitalul productiv s'a mărit cu
16.622 fl. 19 cr.

Adunarea a dat administrațiunii absolu-
torul și s'a hotărît a pune profitul sect. I.
de 1018 fl. 40 cr. care rezultă după plățirea
intereselor fondului de întemeiere cu 6726 fl.
în rezervă.

Membrii direcțiunii, cari au să ese după sta-
tute și a. dnii G. Bergleiters și M. Herberth,
D. Meltzer și V. Sill au fost realeși, ear,
într'un loc vacant domn I. de Preda, avocat
de nou ales.

Posta ultimă.

Budapesta, 13 Aprilie n. În con-
ferența clubului partidului liberal, minist-
rul de justiție a schițat răspunsul, ce are
de cuget să-l dea la interpelările deputa-
ților Orbán și Babeș relativ la ver-
dictul de achitare al curții cu jurați din
Sibiu în procesul de presă al „Tribunei”.

Petersburg, 13 Aprilie n. Eventuala
recercare a Germaniei ca aceasta să pă-
șească ca mijlocitoare în cearta dela gra-
nițele afgane dintre Anglia și Rusia, e
privită cu nemulțumire decătră țările
rusești.

Londra, 13 Aprilie n. Declarațiunile
date de Komaroff în privința atacării
Afghanilor la Penjdeh se privesc de-
cătră toate țările engleze ca nemulțu-
mitoare.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI.”

Arad, 14 Aprilie n. (Telegr. originală a
„Tribunei.”) Întrîndu-se alaltăieri membrii si-
nodului eparchial în mare număr, Episcopul
printr'o cuvîntare de deschidere plină de date
despre activitatea sa de 10 ani, puse în ve-
dere adunării progresele ce a făcut sub con-
ducerea sa diecesa. Membrul Vincențiu Babeș
dând expresiune recunoștinței sale pentru această
bogată dare de seamă își rezervă a aștepta cum
se cuvine acest act însemnat după constituirea
sinodului. Ear' membrul Dr. Oncu prin un
discurs lung anticipă laudele și mulțumitele sale
marilor merite ale Preasfînției Sale. Ieri după
constituirea sinodului V. Babeș printr'un
discurs plin de idei și considerațiuni importante
plecînd din îndemnul celei mai depline recuno-
ștințe, constată realitatea și importanța progrese-
lor înșirate în cuvîntarea presidială de deschi-
dere. Cu ageră logică constată și dovedî, între
aprobări și aplause generale, că mai toate înșî-
ratele rezultate de până acum sînt de natură
materială tehnică și propriamente nu scop,
ci numai mijloace spre scop, căci scopul cel
mare, cel adevărat, este și trebuie să fie: Lu-
mina însoțită de morală generală, adică
de sus până jos a turmei cuvîntătoare. Despre
acest punct darea de seamă cea atât de bogată
a ilustrului președinte nu are nimic de
amintit, va să dică, aci stăm și acum pe
basa bunelor începute materiale și culturale, căci
numai începute, pregătiri, sînt. Pe basa
acestora cu toate puterile, cu toată seriosi-
tatea trebuie neamînat să ne punem și să
pornim spre scopul cel adevărat, cel su-
blim, — unicul demn de chemarea sfîntei
biserici, dacă dorim a ne asigura adevăratul pro-
gres: Viitorul bisericii naționale, existența și pro-
peritatea comună. Preasfinția Sa, precum cu zel
neobosit și energie neasemînată până acum a
luat inițiativa spre crearea acelor multe și fru-
moase mijloace și pregătiri, și noi, precum după
recunoștința înaltului Păstor cu zel și prin sa-
crificii l'am spriginit: astfel mai departe el,
Înaltul Păstor se dee avîntul necesar, ear' noi
cu toții din toate puterile să-l secundăm întru
pornirea serioasă, energetică, resolută spre scopul
cel mare. Astfel binecuvîntarea Cerului nu ne
va lipsi, astfel faptele de până acum nu vor ră-
mîne moarte, astfel chemarea și demnitatea noastră
ca reprezentanți ai bisericii nu vor fi vorbe goale,
vorbe de sinamăgire și de amăgire a mulțimii!
Propune deci oratorul ca cuvîntul de deschidere
să se transcrie comisiunii organizatoare spre
aprețire printr'o adresă, ceea-ce fî primit între
aplausurile cele mai vii.

Budapesta, 14 Aprilie n. Casa
deputaților. Se așterne raportul co-
misiunii de comunicație privitor la re-
gularea fluviului Raaba precum și votul
separat al contelui Alexandru Károlyi
și raportul comisiunii financiare cu pri-
vire la ținerea în evidență a cadastrului
funduar. S'a votat definitiv construcția căii
ferate Szered-Galgocz. Urmează desbaterea
specială asupra caselor postale de păstrare
și se primesc §§ 1—5 neschimbați; cel
din urmă dispune despre plasarea de-
punerilor.

Londra, 14 Aprilie n. „Times”
confirmă faimele privitoare la înaintarea
generalului Komaroff de-alungul flu-
viilor Kuşk și Murghab dicînd că
ciocnirea între Ruși și Afgani se așteaptă
aproape de Zulficar, dacă ea n'a avut
deja loc.

Dublin, 14 Aprilie n. Principele și
princesa Wales au plecat după ameați
la Cork. Lordmaiorul O'Connor inten-
ționase a arangia o demonstrație în contra
părechei moștenitoare de tron provocînd
mulțimea la trecerea trăsuri de curte să
aducă „Ura!” pentru Parnell. O'Connor
a fost primit cu sbierete și fluerături, pre-
cînd părechea moștenitoare de tron a fost
salutată de mulțime în mod simpatie.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

